СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 124. НЮ ЙОРК І ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 26-го червня 1946. No. 124. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, June 26, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

КОНФЕРЕНЦІЯ КОНГРЕСОВИХ ПАЛАТ ЗГОДИЛАСЯ НА ПРОДОВЖЕННЯ БЮРА АДМІНІСТРАЦІЇ ЦІН

Конференція представників сенату й палати репрезентантів остаточно дійшла до згоди над спірними точками законопроєкту про продовження діяльности Бюра Адміністрації Цін. Конференція згодилася в першу чергу продовжити цю установу ще на один рік; дальше ще згодилася на контролю цін на мясо, домашню птицю, молочні продукти, нафту й тютюн. Після згоди конференції обі палати мусять швидко приняти ці поправки повним голосуванням, інакше не зможуть вчас упоратися з законопроєктом, бо дотеперішній закон про Адміністрацію Цін вигасає в неділю і на його місце нема нічого.

ПЕРЕСТАЮТЬ ПРОДАВАТИ МЯСО В ДЕЛІКАТЕСЕН КРАМНИЦЯХ.

Після того, як щезло мясо з продажу в мясних крамницях, власники крамниць делікатесен у Ню Йорку теж проголосили, що не будуть продавати холодних мясних виробів („мішаниці"), як це було досі, хіба лише на „канапки". — У Вашинґтоні зібралися жінки з різних сторін краю і уладили похід перед Капітольом та перед Білим Домом, щоб запротестувати проти знесення Адміністрації Цін, як це може статися вже найближчої неділі.

НОВИЙ ПРЕДСІДНИК НАЙВИЩОГО СУДУ ОБНЯВ УРЯД.

Фред М. Винсон, новий предсідник Найвищого Суду Злучених Держав, склав присягу на свій новий уряд у вівторок 24 червня на ганку в Білім Домі у приявности високих урядникі[в] і великої товпи людей. З цеї нагоди президент Труман пригадав, що „всі ми повинні мати належну пошану для судів". Винсон має важке завдання, а це довести до згоди між посвареними суддями, Джексоном і Блеком. Винсон є тринацятим президентом Найвищого Суду від часів його існування.

МАЙНЕРИ ДІСТАЮТЬ ПО СТО ДОЛЯРІВ НА ВАКАЦІЇ.

Робітники в вугільних копальнях вийшли на страйк в травню, але не покинули роботи на все, мають право дістати по $100 платні на вакації. Таке вияснення оприлюднив федеральний адміністратор майн адмірал Бен Морал, якей перебрав майни іменем уряду 22 травня. Він каже, що цю платню дістануть майнери від підприємців на підставі нового контракту.

БУВШІ ЮНІЙНІ УРЯДНИКИ ДІСТАЛИ ПО ТРИ РОКИ ТЮРМИ.

Два провідники юнії Американської Федерації Праці, а це Мартин Дж. Паркинсон і Вилієм МкҐреґорі, з повіту Вестчестер, стейту Ню Йорк, дістали по 3—6 літ вязниці від нюйорського судді. Судейська лава признала їх винними в тому, що вони хотіли приневолити контракторів заплатити їм $200,000 в заміну за те, що вони не будуть викликувати страйку робітників при будові нового водопроводу до Ню Йорку з ріки Делевар в горішній частині стейту. Ні один із засуджених не хотів складати свідоцтва в своїй обороні. Їх адвокат твердив, що оба юнійні провідники не робили цього з власної волі, лише на приказ містопредсідника Американської Федерації Праці, Джозефа Фея з Нюарку. Цей Фей разом із своїм прибічником Джеймсом Бовом дістали по півтора до пятнацять літ вязниці в 1945 р. за те, що вимусили на підприємцях $750,000 ім, що грозили викликати страйк робітників і тим способом перешкодити у виконанню будови. Суддя не приняв оборони адвокатів кажучи, що ні Паркинсон ні МекҐреґорі не хотіли бути свідками в процесі проти Фея, отже тим самим показали, що це був один спільний плян для вимушування грошей від контракторів.

ЯК КОМУНІСТИ ДІСТАВАЛИ ФЕДЕРАЛЬНІ РОБОТИ ВЧАСІ ВІЙНИ.

Конгресмен Ріс з Канзас доводив в палаті, що Сивил Сервис Комишен одобрювала кваліфікації до федеральної служби вчасі війни для людей, які були запідозрені в комунізмі. Це діялося так, що комісія нехтувала висліди слідства спеціяльних розвідчиків про політичну льояльність осіб і сама вирішувала, як хотіла кого приймати до федеральної служби. В такий спосіб принято до федеральної праці 75% людей, яких льояльність була заквестіонована. Ріс домагався, щоб над принятими службовиками перевести ще раз слідство в справі їх льояльности.

Москва накладає цензуру на вісти про діяльність УНРРА на Україні й Білорусі

Президент Труман переслав предсідникови палати послів Рейбернови лист з повідомленням, що Москва наложила цензуру на вісти, пересилані американськими кореспондентами про працю УНРРА при розділюванню харчових продуктів на Україні й Білорусі. Палата репрезентантів приняла мовчки цю вістку до відома. Президент, висилаючи вістку про наложення цензури Москвою, пригадав, що Совети згодилися на це, щоб разом із представниками УНРРА пішли теж і американські кореспонденти до цих країв Советського Союзу, де розділюється допомога населенню. На підставі угоди з Ялти Україна й Білорусь мали бути трактовані зовсім окремо від Москви і тому конґрес ухвалив застерогу, щоб праця УНРРА на Україні й Білорусі відбувалася під доглядом американських кореспондентів, як це зрештою є всюди, де йде праця УНРРА. Тепер Москва наложила на вісти пересилані американськими кореспондентами таку саму цензуру, як на інші вісти, пересилані американськими кореспондентами з Москви.

НЕМА ВИГЛЯДІВ НА ТОРГОВЕЛЬНІ ЗВЯЗКИ АРҐЕНТИНИ З СОВЄТАМИ.

З Буенос Айрес, в Арґентині, звідомляє кореспондент Ню Йорк Таймса Френк Клакгорн, що Совети скасували умову про закупно 100,000 шкір з Арґентини для вжитку в Советах. Ці шкіри закупила советська торговельна місія в Арґентині по ціні 44.5 сентавос замісць ціни 27 сентавос, як це платять інші покупці. Мабуть зогляду на цю високу ціну советський уряд не затвердив умови. В Арґентині панує переконання, що внаслідок першої торговельної невдачі, дальші торговельні трансакції між обома краями не мають виглядів.

ПЕРОН ОБІЦЮЄ СУДИТИ НАЦІСТІВ.

Президент Арґентини Хуан Д. Перон заявив, що він пригноровиться до бажань Злучених Держав і поставить перед суд німецьких націстів, які схоронилися на територію Арґентини після війни. Він теж заявив перед кореспондентом аґенції Юнайтед Прес, що Арґентина це християнська країна і не дозволить на поширювання ідеольоґій, противних християнським засадам. І тому нема страху, щоб Совети могли поширити тут свою ідеольоґію. Арґентина навязала тому звязки з Советами, казав Перон, що Росія це велика країна і такі звязки потрібні для розвитку торгівлі між обома краями.

Московська „Правда" про американський плян контролі атомової енергії

Злучені Держави, винахідник і продуцент атомової бомби, самі запропонували Обєднаним Державам створити міжнародню контролю атомової енергії, бажаючи цим причинтитися до скріплення міжнародного довіря та встановлення тривкого миру. Передумовою американського пляну контролі було домагання, що в цих справах жадна країна не може мати права вето. Підчас обговорювання цего проєкту в О.О.Д. советський представник предложив свій плян, в якому власне домагається права вета. Тепер московська „Правда", орган комуністичної партії, виступила з гострою критикою американського пляну, закидуючи Злученим Державам, як звичайно, „імперіялізм", „фашизм", „геґемонію над світом" і т. п. „Правда" твердить, що американський плян контролі атомової енерґії має на мені не тільки скріпити монополь Злучених Держав в продукції атомової бомби, але теж запевняє їм саму продукцію і дальший розвиток до часу, заки така контроля булаб можлива, що теж залежить виключно від самих Злучених Держав. „Правда" пише, що Злучені Держави будуть дальше продукувати атомову бомбу та передадуть таємницю і контролю над нею міжнародній контрольній комісії тільки тоді, коли їх уряд уважатиме, що ця контроля є „ефективна". В такому пляні, пише „Правда", кожний пункт насуває нові питання і має повно комплікацій. „Правда" запитує: Чому уряд Злучених Держав хоче продовжувати продукцію атомової бомби, коли ця зброя має бути заборонена? На якій підставі уряд Злучених Держав хоче продовжити свій монополь на необмежений час? Чому інші країни малиб сліпо довіряти Злученим Державам тоді, як вони самі не тільки не довіряють своїм партнерам, але й міжнародньому контрольному органові? Дальше „Правда" твердить, що продукція атомової бомби не є навіть в урядових руках і монополь над нею має приватна фірма Е. І. дю Понт де Намур, яка мала найрізноманітніші звязки з німецькою воєнною фірмою І. Ґ. Фарбеніндустрі. Свої міркування большевицька „Правда" кінчить твердженням, що американський плян має цілком що іншого на меті, головно знищити самий основний прінцип Ради Беспеки, який вимагає повної однозгідности великих потуг у вирішуванні головних проблем. „Американський плян", пише газета, „є витвором атомової дипльоматії і зраджує тенденцію панування над світом, але такі амбіції не можуть бути здійснені в нашому часі". В дальшому „Правда" обороняє советський плян контролі та заявляє, що Советський Союз ніколи не зрезиґнує з права вета.

АМЕРИКАНСЬКА РЕАКЦІЯ НА СОВЄТСЬКІ ІНСІНУАЦІЇ.

Закиди большевицької „Правди", пороблені Злученим Державам щодо міжнародної контролі над атомовою бомбою та продукцією атомової енерґії, відбилися широким відгомоном в американській пресі та викликали найрізноманітніші коментарі, які не тільки опрокидують советські обвинувачення, але добачають в них большевицькі намагання до рішаючого впливу в міжнародній політиці. Президент підприємств дю Понта, В. С. Карпентер мол., заявив, що закиди „Правди" є „типічною комуністичною мішаниною брехні і перекручувань".

ВИХОДИТЬ, ЩО ВЖЕ МИРНІ ЧАСИ.—До такого заключення приходять люди в Парижі по цій причині, що перший раз від вибуху війни зачали витрискувати воду фонтани в славнім городі Версайської Палати. Та, надиво, як тільки це сталося, зачав падати дощ. Тому саме бачимо на картині людей з парасолями.

ПОРАЗКА МОСКВИ В РАДІ БЕСПЕКИ В ЕСПАНСЬКІЙ СПРАВІ

Рада Беспеки Обєднаних Держав відкинула більшістю 7 голосів проти 4, інспіроване большевиками домагання польського представника, щоби всі члени Обєднаних Держав негайно зірвали дипльоматичні відносини з Еспанією, проголошуючи уряд генерала Франка безпосередньою загрозою для світового миру. За пропозицією голосували: Советський Союз, Польща, Франція і Мексико; а проти неї: Америка, Англія, Китай, Австралія, Бразилія, Єгипет і Голяндія. Рада Беспеки зберігає далі право передати цю справу Генеральній Асамблеї, але без рекомендації зірвати з режимом ген. Франка. В обороні Еспанії виступав у першу чергу представник Великої Британії.

ВІДКИДАЮТЬ ДОМАГАННЯ АВСТРІЇ ДО ТИРОЛЮ.

Рада міністрів закордонних справ Чотирьох Потуг у Парижі остаточно затвердила північні кордони Італії, відкидаючи претенсії Австрії до південного Тиролю. Загально вважається, що Австрія буде дальше обстоювати свої домагання, хоча відомо, що Італія запропонувала їй своєрідний господарський союз, який скріпив би Австрію на півдні та зменшив напір Німеччини з півночі. Ці справи є тепер предметом нарад між італійською та австрійською делеґаціями. В дальшому на конференції міністрів обговорювано справу італійсько-французького кордону, обмеження італійської фльоти та справу Дунаю. В цих справах ще не досягнено порозуміння.

АРАБИ ПЛЯНУЮТЬ ВІЙНУ В ПАЛЕСТИНІ.

Рада Арабської Ліґи в Блудан, Сирія, висловилася за орґанізоване повстання арабів в Палестині, яке піддержувалиб усі арабські держави. Загально вважається, що араби, в порівнанні з добре зорґанізованою і озброєною жидівською підпольною орґанізацією, сьогодні не малиб вигляду на успіх у повстанні. Очевидно, що в цих справах сказалаб своє слово теж Англія, що має мандат над Палестиною. Покищо, англійська поліція і військо продовжують шукати за схопленими жидівськими екстремістами британськими старшинами, а перед військовим судом почався процес 31 членів жидівської підпольної орґанізації.

НЕМА ЗГОДИ В ІНДІЇ.

Індійська Конґресова Партія відкинула британську базу для створення внутрішнього індійського уряду, що мав би бути етапом до повної політичної незалежности Індії. Ведуться дальші переговори. Порозуміння розбивається на противорічностях та антаґонізмі між двома головними індійськими партіями, Конґресовою та Мусулманською Ліґою.

ДОМАГАЮТЬСЯ НЕВСТРЯВАННЯ В ДОМАШНІ СПРАВИ.

В Ню Йорку розпочались наради т. зв. Світової Асамблеї Здоровля, що є складовою частиною Орґанізації Обєднаних Держав. В нарадах бере участь теж делеґація Совєтської України, з д-ром Львом Медведем на чолі, який у своєму першому виступі домагався повної „незалежности" членів Обєднаних Держав у своїх нутрішних справах.

КИТАЙСЬКІ КОМУНІСТИ ПРОТИ АМЕРИКИ.

Провідник китайських комуністів, ген. Мао Тсе Тунґ заявив, що приявність американських військ і фльоти в Китаю „загрожують беспеці й мирові країни" та домагається, щоб американці цілком залишили Китай.

„ПЕРЕХІДНИЙ ЕТАП"

Головнокомандуючий американськими окупаційними силами в Німеччині, ген. Джозеф Т. МекНарні заявив, що з днем 1-го липня американська зона Німеччини увійде в „перехідний етап" між військовим і цивільним управлінням.

БОЛЬШЕВИКИ ВИКИНУЛИ АМЕРИКАНСЬКОГО КОРЕСПОНДЕНТА.

Большевицька окупаційна влада в Румунії наказала залишити країну американському кореспондентові „Кришчієн Сайєнс Монітор", Рюбен Маркгемові. За причину подано „діяльність проти румунського уряду".

АНГЛІЙСЬКО-ПОЛЬСЬКИЙ ФІНАНСОВИЙ ДОГОВІР.

З Лондону повідомляють, що не зважаючи на британський економічни натиск на варшавський уряд з метою довести до демократичного вирішення нутрішних справ Польщі, між варшавським і британським урядами підписано господарський договір, яким головно нормується давні фінансові зобовязання Польщі щодо Великої Британії.

НОВИЙ ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД.

Новий французький уряд, створений Жоржом Бідо, був затверджений конституційною Асамблеєю та відбуде своє перше засідання дня 24. червня вночі.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодинокє число три центи.	SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.
На рік $7.00	One year $7.00
На пів року $3.75	Six months $3.75
На три місяці $2.00	Three months $2.00
В Джерзі Сіті і Заграницею:	Foreign and Jersey City Rates:
На рік $10.00	One year $10.00
На пів року $5.25	Six months $5.25
На три місяці $2.75	Three months $2.75
Число з суботи (з англійською частиною):	Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):
На рік $2.50	One year $2.50
На пів року $1.50	Six months $1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РІЧНИЦЯ, АЛЕ НЕ РІЧНИЦЯ ЗАМИРЕННЯ!

Минув рік, як у Сан Франсиско представники 51 держав підписали Чартер Обєднаних Держав. А ним ці держави зобовязались обєднати свої сили на те, щоби вдержати в світі міжнародний мир і беспеку. Між тими, що це підписали, був теж Совєтський Союз. Була там теж і Україна, про що одначе згадуємо на тому місці тільки мимоходом, бо тут іде про що інше, а не про те, як вона ввійшла до Організації Обєднаних Держав і для якої цілі. Нам іде тут про те, чи за цей рік світ зблизився до тої цілі, задля якої ці 50 держав обєднались тому рік у Сан Франсиско, чи може віддалився.

Якщоб у цю річницю перечитати тільки те, які вістки передають американські кореспонденти з Совєтів про відносини в нашому краю та про цілі нашої політики, то треба би ствердити, що тепер між потугами куди більше напруження ніж було тому рік. Правда, тому рік представники великих потуг більше оперували гарними фразами і сентиментом, коли говорили про міжнародні проблеми. Тоді було легко підписувати декларації, які властиво ніяку з тих потуг до нічого не зобовязували, бож кожна з них, озброївшись ветом, могла в будуччині спинити те, що їй не миле. Зате впродовж минулого року прийшлось вирішувати конкретні справи: границі, мирові договори, відшкодовання, окупації, стратегічні бази, плебісцити, вибори і т. п. А вкінці ще й тому важну проблему як справу контролі виробу атомової енергії та вживання у війні атомових бомб. Значиться, що зіткнулись з собою різні світогляди й різні політики. Як-же-ж це виглядає у практиці?

Отже можна сказати, що нема згоди між великими потугами ні до одної великої проблеми. А так є, що вони повинні погодитись, якщо має бути спокій і порядок у світі. Менші держави поминаємо, бо вони тепер відграють дуже малу ролю, коли треба рішати. Та вони цілком певно ще своє слово скажуть, але воно ще більше ускладнить справу замирення, бо буде звернене проти диктатури великих потуг.

Правда, можна на виправдання сказати, що годі було за рік вирішити таку величезну скількість великих, складних, світових проблем. Проте не можна замикати очей на те, хто й що є причиною, що нема згоди. І то нема згоди навіть щодо такої страшної зброї, якою є атомова бомба, якої секрет є в американських руках, але якого Америка не хоче далі для себе держати. Вона просто хоче його як воєнну зброю знищити в себе і там, де він біг би бути винайдений, щоб так вратувати світ і цивілізацію від руїни і загибелі. А коли до цього додати, що властиво Совєти є найбільшою перешкодою до згоди, та що вони ведуть тепер сильну кампанію проти Злучених Держав через радіо і пресу, то ледви чи Обєднані Держави можуть величатись успіхом у першому році свого існування. Тому саме замісць мира заповідають тепер революції, голод і ще більший зріст взаємного недовіря у світі.

Дорого вмерти, та дорожче жити

У цій пригадці не йде про мораль, а про ціни продуктів. Із середне-західнього міста, ближче Тихого океану ніж Атлянтійського, беремо ціни життєвих потреб. Між ними є домовина. Хоч вона не для живого, одначе за неї платять живі. Каже погребник, що від непамятних часів у нього коштує домовина $297 і її ціна осталася така до сьогодні. Зате ціна за обслугу для небіжчика за останніх пять літ зросла з $75 на $135. Це для вмерлих.

Для живих справа втримання життя виглядає інакше. Коли згадується про „обстанову" для вмерлого, то наведімо теж обстанову для живих людей. У 1941 році в місяці червні гарнітур меблів для ідальної кімнати — разом 8 предметів — зроблених з дубового дерева коштувало $88.88. Сьогодні подібний „сет" меблів, покритий дубовою дощинкою наче напером продається за $179. Лямпа, яка перед пяти літами коштувала $7.50 — $12.50, сьогодні продається по $36. Жіночі рукавички, оголошувані перед пяти літами по ціні $1, тепер ідуть за $6, найлешевша жіноча торбинка йде тепер по $3.98, а коли вона зроблена із шкіри алігатора, то коштує $80.

Деякі харчі майже не мають ціни і тому нема потреби їх наводити. Та візьмімо урядові цифри. Федеральний Департамент праці через бюро статистики виказує, що в червні 1941 р. ціна харчів піднеслася на 10.2% в порівнанню з роками 1935-39, а недавна статистика виказує, що харчі зросли на 49.9%, убрання на 43.7, домашня обстановка („форничур") на 50% вище ніж в згаданих роках. Загальнеє „пересічне" подорожіння усіх життєвих потреб зросло на 131.5 відсотків!

На чім усе це покінчиться, ніхто не знає. Та вже таки дивно виглядає, коли жінка платить тепер за плащ $140, за який перед пяти роками платила $69.95; За кошик наповнений харчами тепер платить $3.77, коли такий самий кошик в 1941 коштував $2.61. Наколіски на автомобілеві колеса тепер коштують $16.37, а перед пяти роками тісамі опони коштували $10.90.

Ціни домів стратили загалом якунебудь підставу. Як лише з якогось дому випроваджується льокатор, такий дім негайно появляється на продаж, щоб новий власник міг його обняти і він платить ціну, яку лише власник зажадає. Пересічна ціна домів подекуди подвоїлася чи і потроїлася впродовж останніх пяти літ.

Усе те подане лише прикладово. Питання: звідки це походить?

У відповідь наведемо таку вістку, з Вашингтону з дня 21: червня: „Бюро Адміністрації Цін підвищило ціну мягкого вугілля пересічно по 40½ центів від тони, щоби нагородити власників копалень за підвишку платні майнерів і відплатити їм за втрати, понесені вчасі 59-денного вугільного страйку, викликаного майнерською юнією за спонукою Джана Л. Луіса. Цей страйк покінчився 29. травня. Коли брати під увагу, що підвишка цін упродовж найближчого року, тобто до кінця березня в 1947 році, має винагородити втрати вчасі страйку і принести загалом приходу $283,250,000 та цю втрату покриють підприємці копалень лише до висоти $60,500,000, а сума $222,750,000 буде покрита з кишені тих, хто купує вугілля".

Тепер треба порахувати, кільки з ціни за одну тону дістануть майнери. На підставі контракту з 29. травня платня майнера разом із підвишкою по пять центів від тони на фонд здоровля й добробуту виносить 39 центів від тони. Зате власники дістали підвишку по 40½ центів від тони. Тут хіба треба ще памятати на ціну доставки вугілля до різних околиць, а це вже окрема доплата, яку платять консументи. Друга новинка з тої самої дати звучить: „Від 1. липня залізниці підвищать ціну перевозу та товари на 6%, а це принесе залізничим підприємствам $390,000,000. річно". Підвишка ціни за перевіз прийшла в місяць після страйку залізничників, коли то вони дістали підвишку платні на 18½ центів від години.

Для думаючої людини досить і цього.

Собор Нечестивих у Львові

Зарядження Совнаркому України, яким комісар Ходченко призначувався зверхником Українсько - Католицької Церкви в Галичині, викликало гострий протест в цілій Галичині. Всі стали вважати, що Москва добирається вже до релігійного сумління західних українців, тому завзяття стало рости в масах та в провідній верстві духовних. Висловом тих настроїв, рішених на все, стало письмо-протест трьох соток духовенства львівської єпархії проти зарядження Совнаркому України, зложений 1. липня 1945 в катедрі Св. Юра. Документ цей, як доказ мужности та глибокої релігійности духовенства Галичини, увійде в історію.

Українсько - католицьке духовенство, в числі 300 священиків своє письмо-протест звернуло до Молотова, заступника премієра Сталіна, отже до дійсної влади совєтської держави, а не до фіктивного київського уряду. Там духовенство скаржиться на зарядження Совнаркому України. Покликується на сталінську конституцію про свободу віри та прохає позволити правно упорядкувати відносини в своїй церкві, через звільнення Митрополита та єпископів. Крім цього духовенство заявляє, що політичні справи це річ окрема від релігії. Який наслідок мало це мужнє письмо священиків-ісповідників, не знаємо докладно, на всякий випадок зміни воно на ліпше не принесло.

Підписані під протестом-петицією духовні були заарештовані та усунені з парохій. В Галичині появився якийсь російсько-православний єпископ Макарій, що титулуючи себе єпископом львівським та тернопільським, став господарити як інтруз на цій території.

На місце арештованих священиків насилано священиків зі совєтської Росії. Донесення втікачів з того часу говорять, що в багатьох церквах як у Львові, Сокалі, а навіть на Засянні в Перемишлі відправляли вже якісь російські батюшки. Це саме могло теж бути й по інших місцевостях Галичини.

Насувається питання, звідки Макарій міг набрати православних духовних, коли їх немає в самій совєтській Росії. Відомо, що там семинарів не було продовж 20 літ. Звідси й слушний здогад, що прислані батюшки, це звичайні агенти НКВД, що поперебирані в ряси, стали укритими агентурами совєтської поліції по різних місцевостях Галичини.

Розпочинаючи свою акцію в Галичині, Макарій видав своє послання до галицьких українців, в якім аргументуючи в зовсім подібний спосіб як члени Ініціятивної Групи, поручає духовенству зірвати з Римом та повернути до звязків зі спільною матірю Русскою Православною Церквою під проводом московського патріярха Олексія. При цій нагоді він дає теж виклад української історії в совєтському дусі, що московська православна церква це мати спільної церкви русских, українців та білорусинів, бо вийшла зі спільного кореня Києва. Чому в такім випадку не Київ, але Москва малаб бути релігійним осередком православних, Макарій не виясняє.

Друга половина 1945 року була призначена на це, щоби стероризувати парохіяльне духовенство та приневолити його прийняти православія. Акцію цю взяла в свої руки совєтська поліція, якій члени Ініціятивної Групи мали доносити, котрі священики та монахи не йдуть з ними. Для виконання урядового натиску на духовних появився розпорядок, що дозвіл на відправу богослужень кожному священикові має дати Обласний Виконавчий Комітет. В цій цілі взивали кожного священика до комітету та ставили вибір — підписати заяву приступлення до православія, або заборона відправляти богослуження. Священство у своїй подавляючій більшості відмовило апостазувати й тут рішали місцеві обставини. Став народ твердо в обороні свого духовного, так деколи лишали його в спокою. При пасивності громади заборона входила в життя.

Українська Греко-Католицька Церква зачала сходити в підземелля, як все проче українське національне життя. Інтересну характеристику дає лист одного священика з Бережанщини до свого сина за межами Совєтів, що передістався до нього нелегальною дорогою. „Тепер я сам — пише він, і маю час все передумати. Твоя мати померла і я ходжу по кімнатах парохіяльного будинку та думаю... Натиск щораз більший. Хочуть, щоби підписати заяву... Я вирішив, що коли вже буде безвихідно, йти в ліс. Там і так більше моїх парафіян, як в селі, головно мужчин... Чому й мені не бути там. Священиків чейже там потребують. До речі — я ще не забув також носити рушницю".

Під таким натиском підготовлялося це збіговище у Львові, про яке в березні 1946 совєтська пресова пропаганда пустила за границю вістку та назвала „собором Українсько-Католицької Церкви для зірвання її 350-літніх звязків з Ватиканом".

Арешти єпископів, визначного духовенства як і взагалі переслідування Українсько-Католицької Церкви в Галичині та на Закарпатті відбувалося при свідомім помішанні збоку совєтської влади справ церковних з політичними. Немає сумніву, що нині найгрізнішим противником Москви є Ватикан з його біля 400 міліонами католиків на світі. Річ природна, що противенство Ватикану є моральне, та не політичне, ані не фізичне, бо як сказав Сталін на конференції в Теграні „Ватикан не має ніяких дивізій, тому не повинен мати голосу в міжнародній політиці". Всеж таки моральна сила Ватикану існує із нею Москва поважно рахується.

Українсько - Католицькій Церкві большевики закидали, що вона тримає з Ватиканом, прихильником фашизму та ворогом Совєтів. Річ природна, що тут свідомо помішали вони справу чисто релігійної залежности католиків від папи зі справою політики Ватикану проти Совєтів. Для Совєтів кожен їх противник, то фашист. Фашистівським став теж Ватикан, отже злочин поповняють українці католики, що утримують з Ватиканом навіть релігійні звязки.

Річ природна, що це свідоме помішання релігії з політикою, бо, для прикладу, большевики зовсім не роблять римо-католикам того самого закиду, що вони залежні від папи. Цю облуду большевиків старалося здемаскувати львівське духовенство у своїм письмі до Молотова, підкреслюючи свою льояльність до совєтської держави та рівночасно зазначуючи, що організація Української Католицької Церкви є оперта на канонічних засадах, які з політикою дня не мають нічого спільного. Всеж таки дальше переслідування українського католицтва в Галичині та на Закарпатті оперли большевики на цім помішанню двох різних залежностей — релігійної та політичного впливу Ватикану.

На перші місяці 1946 року совєтська влада підготовила згаданий собор у Львові, окутаний темнотою. Найбільше вичерпуючі відомости про той „собор" дістала большевицька преса в Америці та Канаді, писана українською мовою. Відомости, пущені в світ московськими кореспондентами Асошієйтед Пресс" та „Юнайтед Пресс", повні баламутства.

З донесень совєтських органів в Америці, писаних українською мовою, довідуємося, що в цім соборі брало участь 216 делегатів, що репрезентували 986 священиків та парохіян. Насувається питання хто брав участь в цім соборі? Кількох там було бувших греко-католицьких священиків, а кілька світських, бо відомо, що по канонам православної церкви й світські делегати теж можуть брати участь в церковнім соборі.

Немає сумніву, що большевики були спровадили поголовно всіх бувших католицьких священиків на той собор, колиб їх крім трьох членів Ініціятивної Групи та 42 їх первісних прихильників могли були віднайти. В соборі, очевидно, брали теж участь нові „парохи" імпортовані вже чекістами зі Совєтського Союзу. Розглянувши це все можна прийти до переконання, що між тими 216 делегатами не було багато більше від 45 первісних прихильників апостазії. Вони то на спілку з імпортованими батюшками совєтської продукції та кілька десятками креатур совєтського режиму, проголосили зірвання Українсько-Католицької Церкви з Римом.

Коли вчислимо, що священиків в Галичині було понад 2,700, а вірних біля три й пів міліона, то й комбіновані успіхи Ініціятивної Групи та агентів НКВД були аж смішно мізерні, щоби цьому збіговиську

ФЕДОР КРУШИНСЬКИЙ

Я БАЧИВ НІМЕЧЧИНУ!

(Байки та дійсність про гітлерівщину)

64) ———

Чи для того, щоб начитавшись Канта й Ґете вбивати бомбами немовлят на очах матерей, або проколювати лоно вагітних жінок? Щоб збагнувши Ніцше й Фіхте віпдалювати в Україні безборонні села, щоб живцем погоріли в них діти, жінки й діди? Щоб наслухавшись Гітлера й Розенберга замикати „остарбайтерів" у бараках, аби їх скатовано в подвійний спосіб?

Які „вищі" почування керміють сумлінням такого Гітлера й міліонів йому подібних, коли вони обертаються в вампіра? В імя якої „вищої ідеї" нерівають і себе на смерть тих „лягерфюрери", які підставляють безборонних хлопців і дівчат українських під американські бомби? Де й в якій пекельній лябораторії мозковій фабрикується той діявольський містицизм, без якого не можна собі уявити стільки холодного садизму й фанатичної люті?...

Що точилась запекла війна, яка диктувала твердість і непохитність у наказах і виконанні? Що війна взагалі сприяє дичавінню людей та стирає межу між людяним і звірячим, між добром і злом? Що величезною державою 86-ти міліонового народу не можна керувати „в рукавичках"? Звичайно, все це має свою вагу, свої поважні підстави, ясне й зрозуміле. Але нащо аж стільки непотрібної та шкідливої жорстокости й люті? Бож вони нищать найкращу ідею, найкращі наміри й плямують їх. Чому не погодитись на втечу 19-ти робітників (та й то умовно, бож ні один не втік), щоб не загинули всі 119. Нащо цілі народи приносити в жертву німецькій перемозі, коли її можна було, або й виключно тільки визволенням тих народів, здобути? Нащо руйнувати добробут, палити й нищити оселі та вбивати й тероризувати, коли можна було осягнути кращі наслідки поширенням добробуту й лояльністю людности й оборони беззахистних?

Адже більшість народів Европи була по боці німців, коли вони почали підноситись з руїни, після програної війни 1914-1918 рр., таксамо більшість як що не урядів, то народів була по їхньому боці, коли вони встановили в себе бутну, провокаційну й жорстоку гітлерівщину, в якій до самісінької війни люди намагалися бачити подих нової ідеї. Без однісінького стрілу й жертви німці здійснили те, чого від тисячі років ні один нарід на світі не здійснив без кривавої війни, чи й кількох воєн — обєднання німців в одній державі. Врешті, ніхто не нагатрував їхнього наміру встановити Великонімеччину, доки цей намір мав бути осягнений людськими й людяними шляхами. Навпаки, світ ладен був захоплюватися прикладом Німеччини й Гітлера.

Що переможний нарід, працею й дисципліною підноситься вгору, захоплений ідеями й цілями мрії цілого народу про волю, незалежність і добробут, а за це нація вживала ту людину найвищим признанням, кладучи в своє серце й на свої розрадувані уста її імя, з окликом несмертельної слави — хто не піддасться красі й величі такої віри й відданости?

Але вже незабаром, як німецький похід почався, світ переконався що то не був подув нової ідеї а навала дикої орди. Світ з жахом побачив, що то не був радісний похід щасливого народу до обнови й визволення, а варварська хвиля жорстокої люті, насильства й грабунку. Світ переконався, що тевтонська орда нічого ні людського, ні божого не визнає, встелюючи свій шлях кровю невинних і трупами безборонних. Що більше, ця орда руїни й смерти ступала по трупах міліонів, кладучи за мету винищити цілі народи, женучи стрімголов до своєї потворної мети — політичного поневолення й соціяльного покріпачення.

Ось чому німецьке свято обернулося в жалобу для решти світу, а німецька побіда в загрозу для всіх держав. Імя німецького фюрера стало прокляттям, символом катування й руїни.

Німецький чин сплямував, зогидив і знищив німецьку ідею. Не тут місце, спинятися над цією роздвоєністю німецького духа й чину. Чимало вчених схиляється до думки, що в німців є два типи протилежного національного характеру, які треба брати на увагу для зрозуміння цієї двоякости: північно-східній та південно-західній. На думку одних, Кант і Ґете репрезентують дух Німеччини, а Ніцше й Фіхте її чин. На думку других, Німеччину населюють два різнородні типи людей: північна раса й півдня, які й виявляють себе в німецькому духові — північ, в німецькому чинові — південь. А в останній час французький вчений Е. Вермей, професор Сорбони, навіть провів по Ельбі ту лінію, яка розмежовує два німецькі характери: північно-східня Німеччина як політичний чин, а південно-західня як культурна творчість.

Не треба й казати, що як і межа по Ельбі, так і протиставлення Канта й Ґете агресивному німецькому характерові Ніцше й Фіхте є штучні методи поверхового розуміння й чисто субєктивного значіння, які не вичерпують навіть зовнішньої сторони питання, не кажучи про єство речі. Кант народився й чинив у Кенігсбергу, а Ґете в Ваймарі, але нема ніякої запоруки, що Ґете не був би гітлерівцем у 1933 році. Таксамо як Гітлер народився в долішній Австрії, а Розенберг у Прибалтиці, причому, обидва захоплювались Кантом і Ґете.

Отже, причини й джерела німецької двоякости лежать значно глибше, ніж це на перший погляд здається.

(Кінець).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1946 РОКУ.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 4. Кусень Віра.
В. 8. Дучинський Маріянна, Югас Юрій.
В. 10. Мадзик Марія.
В. 13. Гібонс Анна мол.
В. 23. Бінковська Олена.
В. 43. Коваль Максим.
В. 44. Гнатів Антін.
В. 45. Туржанська Антонита.
В. 53. Пук Олеся.
В. 58. Берсард Йосиф П.
В. 66. Віткович Михайло.
В. 86. Пашук Вілям.
В. 91. Гуч Хас Марія.
В. 94. Раєський Андрій.
В. 143. Озійовська Анна.
В. 145. Бабяк Іван, Бача Іван С., Дмитришак Михайло, Лучко Анна, Лучко Павло І., Патроник Дженій, Патроник Марія, Ороцько Марія Е., Марчишин Антін.
В. 150. Демінофф Вілям, Кінас Іван, Кінас Олена.
В. 151. Рудакевич Мирослав, Рудакевич Василь.
В. 154. Москва Петро.
В. 158. Робертс Анна К.
В. 161. Протенець Чарлс, Папінчак Микола, Крокопко Йосиф, Кудрич Чарлс, Ковасевич Стефан Ф.
В. 170. Попович Марія.
В. 204. Луців Марія.
В. 217. Бандура Іван, Чайчук Мирон, Леткій Вілям, Герега Катерина.
В. 219. Озга Анна Г.
В. 221. Яворський Деній.
В. 230. Самута Андрій, Яслик Михайло, Кучманер Андрій В.
В. 237. Пастернак Анна.
В. 248. Макс Станислав, Прийма Михайло.
В. 251. Кориляк Параня, Зеруха Катерина.
В. 254. Капустинський Михайло.
В. 265. Паламар Едвард.
В. 270. Жарський Франко.
В. 281. Бояновський Микола.
В. 291. Бахоровський Петро
В. 296. Адамяк Рудольф В.
В. 298. Гаврилів Генрій.
В. 305. Корінчок Бетій, Корінчок Микола.
В. 316. Івансон Михайло.
В. 334. Канарефф Ольга.
В. 335. Пакош Петро.
В. 336. Рімар Микола.
В. 342. Васьович Тесій, Васьович Анастазія.
В. 343. Панків Анна.
В. 347. Козак Роман, Мусій Стефан мол.
В. 348. Бутрій Олена, Бутрій Альберт.
В. 358. Кулявій Михайло.
В. 361. Вінтоняк Семен Юрій, Фресоловій Михайло, Вейн Генрій, Вісновський Володимир.
В. 379. Тавислій Іван Д.
В. 390. Кінаш Катерина, Сорочак Лука.
В. 395. Барай Катерина, Мандро Володимир.
В. 409. Слуо Станислав.
В. 414. Євчук Олена, Євчук Петро, Похмурський Лев.
В. 427. Горохівський Микола, Рогожинський Василь, Рогожинська Анна, Глинський Іван, Яремчук Анна.
В. 428. Скрибало Андрій.
В. 432. Зварич Володимир, Андрухів Орест, Бойко Василь, Масній Микола, Підземецький Кароль, Борковський Іван, Бошук Петро, Бошук Віктор, Криворучка Ефрем, Мацуляк Павло, Машталяр Петро, Масній Анна, Мельничук Теофіль, Собчак Павло, Соколь Анеля, Стеблинський Микола, Сверлик Петро, Загребельний Стефан, Злиб Адам, Масній Микола, Масній Петро, Мочернюк Роберт, Мазуренко Іван, Топольницький Марко.
В. 462. Матковський Петро.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Рапавий Йосиф, Рапала Анастазія.
В. 9. Крисок Чарлс.
В. 25. о. Андрушків Владимир.
В. 40. Теч Теодора, Теч Анна, Пеленський Іван.
В. 59. Винґринович Зофія, Винґринович Володимир 2.
В. 60. Кравчин Микола.
В. 72. Федик Антін, Курач Каролина С., Курач Іван.
В. 78. Вдовяк Антонина, Косинський Михайло, Ваневчук Антін.
В. 83. Тимчій Іван.*
В. 85. Марлович Федор,* Марлович Йосиф.*
В. 120. Ґуласій Стефан.*
В. 13?. Єтішефський Олександер.*
В. 159. Петрик Михайло,* Петрик Стефан.
В. 207. Сторожук Марія Анна.
В. 244. Бензій Йосиф.*
В. 353. Назаревич Михайло.*
В. 365. Цибрінська Антонина, Сабрінський Іван.*
В. 390. Ґрамошак Юрій мол.*
В. 414. Вітовська Марселя.
В. 421. Білянич Ольга.
В. 445. Гарасимець Ольга.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 70. Кушнір Володимир.*
В. 75. Яснівський Григорій.
В. 102. Петель Петро.*
В. 191. Ваґонка Ольга.
В. 204. Дорош Павло,* Дорош Катерина,
В. 288. Гойсан Володимир,* Гойсан Марія, Гойсан Володимир,* Гойсан Іван.

В. 289. Дмитро Михайло.*
В. 331. Клюкер Вілям.*
В. 361. Борик Іван,* Барик Маґда, Барик Михайло,* Борик Василь,* Барик Анна.
В. 371. Дженій Олена, Лева Артур,* Лева Ольга.
В. 375. Пісечко Юлія.
В. 427. Бонсаль Іван.*
В. 435. Фещак Ольга.
В. 451. Ґулевич Марія.
В 462. Цюняк Василь.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 10. Рубас Марія.
В. 76. Ґузар Лавло.*
В. 213. Зощак Іван.*
В. 223. Чолій Теодор,* Транзюляк Онуфрій.*
В. 361. Білоус Іван.*
В. 432. Криворучка Ефрем.* Калин Іван.
В. 459. Буган Анастазія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 342. — 1 член.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Кузмич Іван,* Кузмич Василь.*
В. 18. Демська Анна.
В. 25. Малицька Катлина, Малицький Омар Е.
В. 33. Ґнатуско Дженета Р. Н.
В. 39. Старовушна Ольга.
В. 53. Поканда Іван,* Пованда Михайло.*
В. 63. Смолюх Анна.
В. 78. Хоровська Марія, Харовський Григорій.*
В. 90. Надич Іван.*
В. 95. Гурин Франко.*
В. 96. Снайдер Вілям Й.,* Філовят Михайло.
В. 99. Майерс Григорій Г.*
В. 112. Недбалська Ольга С.
В. 125. Ярема Анна Т.
В. 132. Ґардійчук Петро.*
В. 156. Якімець Катерина.
В. 158. Балько Василь.
В. 159. Петрівський Григорій,* Слаґан Олена.
В. 164. Костів Стефан.*
В. 166. Войчик Іван,* Войчик Перла.
В. 230. Маркович Катерина, Терлецький Микола.
В. 242. Стопій Анна, Стопій Григорій,* Дубіцький Франко.
В. 258. Циктич Григорій,* Пери Стефан.*
В. 264. Остафій Олена.
В. 304. Юра Володимир.*
В. 365. Вах Дмитро.
В. 383. Николенко Ева, Николенка Петро.*
В. 390. Витик Олександер.*
В. 395. Кейтс Йосифа.
В. 400. Чвалґа Йосифа, Бойко Марія.
В. 404. Клачаний Катерина.
В. 415. Козлов Едій Е.*
В. 432. Янц Марія, Янц Михайло,* Владика Джек.*
В. 445. Бабій Стефан,* Москаль Володимир,* Татарчук Мінель,* Татарчук Олена.
В. 456. Чаглій Іван.*
В. 461. Чупа Іван.
В. 474. Наконечна Параскевія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 9. Гойсан Володимир,* Гойсан Марія, Гойсан Володимир,* Гойсан Іван.
В. 29. Ваґонка Ольга.
В. 112. Петель Петро.*
В. 204. Кушнір Володимир.*
В. 220. Сич Анна.
В. 254. о. Писар Евстахій.
В. 351. Писак Петро.*
В. 357. Борик Іван,* Барик Маґда, Барик Михайло,* Борик Василь,* Барик Анна.
В. 367. Дмитро Михайло.*
В. 404. Пісечко Юлія.
В. 432. Цюняк Василь.
В. 458. Бонсаль Іван.*
В. 464. Ґулевич Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 10. Рубас Марія.
В. 76. Ґузар Павло.*
В. 213. Зощак Іван.*
В. 223. Чолій Теодор,* Транзюляк Онуфрій.*
В. 361. Білоус Іван.*
В. 432. Криворучка Ефрем.* Калин Іван.
В. 459. Буган Анастазія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 342. — 1 член.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ.

В. 234. Кізенюк Павло.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 50. Ґедзин Микола.*
В. 67. Домарецький Дмитро.*
В. 284. Іващук Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 3. Шубек Теодор.*
В. 254. Мічковський Матей.*
В. 303. Королевнт Катерина.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ".

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 97. Остаф Марґарета.
В. 98. Галецький Марія, Галецький Антін,* Галицький Михайло.*
В. 125. Панкевич Стефан.
В. 173. Яремчук Михайло.*
В. 209. Ґреса Катерина.
В. 220. Федорус Стефанія.
В. 248. Криворучка Аврагам.*
В. 264. Дичко Ілько.*
В. 274. Крайовський Михайло.*
В. 341. Монита Василь.*
В. 351. Гупало Іванна.
В. 369. Савчинець Михайло.*
В. 388. Бобяк Стефан.*
В. 426. Стадник Стефан.*
В. 432. Мулко Надія, Мулко Олександер.
В. 437. Гуцул Стелла.
В. 457. Рудовський Петро П.*

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 1. Пих Іван.
В. 4. Кусень Марія.
В. 5. Бобель Анна.
В. 59. Бестерцій Юрій.
В. 66. Віткович Микола.
В. 179. Якимів Іван.
В. 185. Наконечна Маґдалена.
В. 204. Кривий Микола.
В. 217. Маковський Дмитро.
В. 242. Гришко Теодор.
В. 259. Ярема Йосиф.
В. 348. Доровський Анна.
В. 361. Вічанська Анна.
В. 364. Пасковський Микола.
В. 393. Стефанович Андрій.
В. 421. Кіндрат Іван.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком травня 1946 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	34,326
В місяці травні 1946 р. принято нових	118
В місяці травні 1946 р. принято наново	33
В місяці травні 1946 р. принято з переступними листами	25
В місяці травні 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	9
В місяці травні 1946 р. принято зо старого роду обезпеч.	1
Разом	34,512
В місяці травні 1946 р. суспендовано	55
В місяці травні 1946 р. відійшло з переступними листами	20
В місяці травні 1946 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	9
В місяці травні 1946 р. відійшло до нового роду обезпеч.	1
В місяці травні 1946 р. відійшло зо зворотом у готівці	20
В місяці травні 1946 р. відійшло на безплатне продовж.	1
В місяці травні 1946 р. відійшло з виплаченим обезпеч.	3
В місяці травні 1946 р. відійшло на виплачене обезпеч.	3
В місяці травні 1946 померло	16
Разом	128
З кінцем місяця травня 1946 р. в У. Н. Союзу було дорослих членів	34,384

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	89
В клясі В.	на $ 750	15
В клясі С.	на $1000	177
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	467
В клясі О-1000	на $1000	320
В клясі О-1500	на $1500	4

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	4,686
В клясі Р-1000	на $1000	3,014
В клясі Р-1500	на $1500	35
В клясі Р-2000	на $2000	33
В клясі Р-2500	на $2500	3
В клясі Р-3000	на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	3,180
В клясі Е-1000	на $1000	1,393
В клясі Е-1500	на $1500	32
В клясі Е-2000	на $2000	23
В клясі Е-2500	на $2500	4
В клясі Е-300	на $3000	4

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,426
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,773
В клясі W-1500	на $1500	41
В клясі W-1500	на $1500	19
В клясі W-2500	на $2500	1
В клясі W-3000	на $3000	3
В клясі W-різні суми		81

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	4
В клясі Т- 250	на $ 250	174
В клясі Т- 500	на $ 500	3,648
В клясі Т- 750	на $ 750	532
В клясі Т-1000	на $1000	7,939
В клясі Т-1500	на $1500	189
В клясі Т-2000	на $2000	53
Разом		34,384

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА ЗАТРИМУЙТЕ СВОЇ ВОЄННІ БОНДИ!

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 19. Дескович Кароля А.
В. 38. Велгос Марія А.
В. 56. Солецький Данило М., Брайен Алберт.
В. 58. Бернард Денис Д., Чорній Бернард.
В. 59. Пушинський Петро, Пушинський Богдан.
В. 60. Саболь Дайана Г.
В. 94. Зедан Михайло Г., Д'Амброзіо Денис А.
В. 102. Маршаль Теодор, Ксановський Ненсій Кароля, Скор Патрися.
В. 124. Драбик Дзійна А.
В. 138. Кугла Йосиф, Кугла Джойс А., Тваркінс Юрій.
В. 145. Дмитришак Джюдит А., Запоточний Йосиф., Дмитришак Кароля А., Лучко Ленард П., Лучко Кароля А., Марчишин Маргарета, Марчишин Анна, Главатій Іван, Бабяк Варвара А.
В. 150. Кінас Іван В., Кінас Роналд Т.
В. 169. Марак Іван К., Марак Анна М.
В. 170. Попович Данило.
В. 192. Литвинець Михайло Д., Ґось Патрися А.
В. 204. Беланський Михайло І.
В. 217. Іванів Йосифа.
В. 230. Фларій Антін мол., Чубик Андрій мол., Ґерисон Іван мол.
В. 233. Возняк Марія А., Возняк Катерина Дж., Задорожна Каролина, Задорожна Сандра, Задорожний Григорій.
В. 238. Одомірок Іван Е., Одомірок-Лобейн Г.
В. 248. Вілкс Арлина Л.
В. 251. Зеруха Йосиф Л., Зеруха Катерина О.
В. 270. Жарський Вілям.
В. 271. Дурланд Елизавета, Левуш Петро Г.
В. 281. Поручинська Марія Л.
В. 305. Корівчак Давид Н.
В. 316. Возняк Арлина А., Возняк Марія Л., Возняк Анна В.
В. 325. Сидорко Розмарія, Пакош Вілям А.
В. 336. Юнг Бетій Дж., Юнг Каролина Р., Юнг Річард Л., Юнг Роналд Д., Будованець Мирон.
В. 358. Павук Андрій М.
В. 361. Смоленський Генрій Р., Трач Джерій С.
В. 375. Харамбура Нестор С.
В. 379. Забитко Мирослав.
В. 427. Бейгам Каролина, Назар Ярослав.
В. 432. Мороз Ольга, Кураш Ольга, Чубій Патрися Е. М., Романюк Реймонд Т., Гунцар Франко, Гунцар Юрій, Гунцар Анна.
В. 446. Остафійчук Ольга.
В. 456. Лещук Анна, Лещук Іван М.
В. 461. Рудій Зоня.
В. 221. Яворський Данило.
В. 237. Пастернак Анна.
В. 254. Капустинський Михайло.
В. 291. Бахоровський Петро.
В. 296. Адамяк Рудолф.
В. 334. Канарефф Ольга.
В. 342. Васьович Тесій, Васьович Анастазія.
В. 347. Козак Реймонд.
В. 358. Кулявий Михайло.
В. 361. Вінтоняк Семен Юрій.
В. 390. Кінаш Катерина, Сорочак Лука.
В. 409. Сливка Станислав.
В. 427. Яремчук Анна.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 121. Мандрик Ярослав.
В. 166. Фафаліос Марія, Фафаліос Деспо, Фафаліос Павлина, Фафаліос Маркела, Фафаліос Теміcтоколійс, Фафаліос Іван, Фафаліос Ірина.
В. 319. Франко Ірина, Франко Елена.
В. 369. Пагула Павлина.
В. 390. Кінаш Катерина.
В. 464. Кравець Петро Роберт, Кравець Роман, Кравець Маріянна.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 70. Кушнір Богдан 4, Кушнір Лев 4.
В. 287. Гаврусь Пилип.
В. 288. Гойсан Мирослав.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 2-7. Гаврусь Пилип.
В. 427. Поворозник Меланія, Поворозник Ілько, Поворозник Ольга.
В. 432. Волицький Йосиф М., Волицький Едвард Р.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 28. Марвеч Елизавета.
В. 63. Моврій Доглес Е.
В. 96. Снайдер Франка, Снайдер Юрій Й., Снайдер Дорота А.
В. 177. Пугач Іван Петро, Пугач Вілям Н.
В. 251. Бучін Варвара А., Бучін Флоренса, Буйчін Річард, Шаранська Марія А.
В. 264. Койшаль Олена.
В. 369. Мазепа Теодор, Дзюба Стефан М.
В. 371. Олексів Василь.
В. 414. Консевич Володимир.
В. 432. Мулко Ярослав Н.
В. 445. Кома Стелла.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 9. Гойсан Мирослав.
В. 170. Гаврусь Пилип.
В. 204. Кушнір Богдан 4, Кушнір Лев 4.
В. 441. Левінський Едвард, Левінський Вілям.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 287. Гаврусь Пилип.
В. 427. Поворозник Меланія, Поворозник Ілько, Поворозник Ольга.
В. 432. Воліцький Едвард Р., Воліцький Йосиф М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 4. Кусень Віра.
В. 8. Дучинська Марія, Югас Юрій К.
В. 23. Бінковська Олена,
В. 43. Коваль Максим.
В. 44. Гнатів Антін.
В. 45. Туржанська Антонина.
В. 53. Пук Олеся.
В. 91. Хас Марія.
В. 151. Рудакевич Мирослав, Рудакевич Василь.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 36. Дармось Олена, Шалецька Анна, Лялка Іван, Лялка Петро, Лялка Анна, Лялка Марія.
В. 172. Дунайчук Павло.
В. 192. Факс Павло.
В. 239. Кирвавич Стефан, Ланик Марія, Шеґда Іван, Шеґда Володимир, Кирвавич Теодор, Кирвавич Іван.
В. 295. Славич Анна, Славич Павлина.

ПОМЕРЛІ ДІТИ:

В. 437. Віскун Роберт Р.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком травня 1946 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	11,734
В місяці травні 1946 р. принято нових	82
В місяці травні 1946 р. принято наново	15
В місяці травні 1946 р. принято з переступними листами	10
В місяці травні 1946 р. принято зінших кляс обезпечення	6
Разом	11,847
В місяці травні 1946 р. суспендовано	18
В місяці травні 1946 р. відійшло з переступними листами	12
В місяці травні 1946 р. відійшло до старших членів УНС	26
В місяці травні 1946 р. відійшло до інших кляс обезпеч.	6
В місяці травні 1946 р. відійшло зо зворотом у готівці	16
В місяці травні 1946 р. відійшло на виплачене обезпеч.	—
В місяці травні 1946 р. відійшло на безплатне продовж.	—
В місяці травні 1946 померло	1
Разом	79
З кінцем місяця травня 1946 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,768

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шей на $500	4,140
В клясі 2-гій на $400	1,177
В клясі 3-тій на $100	2,363
В клясі 4Р на $ 250	64
В клясі 4Р на $ 500	1,508
В клясі 4Р на $1000	427
В клясі 5Е на $ 250	222
В клясі 5Е на $ 500	1,539
В клясі 5Е на $1000	328
Разом	11,768
З кінцем місяця травня 1946 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	46,152

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за травень 1946 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації: інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж травня 1946 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар

ЩО ПИШУТЬ?

ЩОЙНО НА ЧУЖИНІ ВІДЧУВ, ЩО ЦЕ ЧУЖИНА...

Пересилаючи листа від односельчанина, пише громадянка М. Р. таке пояснення до редакції:

„Посилаю другий лист від скитальця на чужині (він тепер в Римі). Прошу прочитати, якою надією живуть скитальці і чому вони не хотять вертати до рідного краю. Я думаю, що вони раді цьому, що ми їх листи читаємо, бо то вони виливають перед світом те, що їх найбільше болить. Ми теж радо читаємо їх листи і поділяємо їхні почування. Через ці листи ми більше розуміємо одні одних і в нас розбуджується більша любов до них. Не одні з них потратили цілу родину, ба навіть і свої села чи міста в цій війні. Оцей, що пише до мене, не є мій кревний ані свояк, а лише походить із мойого села. Я знаю лише його маму ще зі школи. Його батько мешкав недалеко в сусідстві. Та тому, що тепер цей хлопець не має ніякої родини, то пише до мене і тішиться з цього, що має перед ким виговоритися. Ми радіб йому помогти чим можна, то думаємо, що поміщення в газеті його листу буде теж поміччю".

* * *

Мої Дорогі: Передучора отримав я лист від Вас хоч пізно, бо лист ішов через Анґлію. Сьогодні пишу вдруге, бо хоч у цей спосіб можу поділитися думками з кимсь рідним. Щойно на чужині я відчув, що це значить чужина і зрозумів тугу за рідним краєм, за своїми. Хай ця чужина буде багата, гарна із своєю високою культурою, та нема нічо в світі понад рідний край. Очевидно, не думаю тут малими загумінковими катеґоріями, а думка летить над Дніпро і дальше на Схід у безмежні простори. Кажуть, що блакит італійського неба захоплює людей. Правда, Італія гарна: Венеція, Медіолян, Рим, Неаполь і є навіть пословиця: „Побач Неаполь тай вмирай", але скількиб чоловік дав, щоб побачити рідний Львів, Київ, Харків, Чорне море, рідну стріху — нехай вбогу! Скільки країв я бачив, їхніх міст, столиць, та нема кращого від ріндого краю.

Не пишу цього для якогось спеціяльного сентименту чи розріжнення, бо я цього якраз позбувся в важкій життевій боротьбі. Правда, я й до війни боровся з життям, старався, щоб не воно взяло мене за чуба, але я його. Але це було що іншого, це були як не як, а мирні часи. Це що я писав Вам у попередньому листі, не дає й тисячної частини того, що я пережив. Були моменти, коли я був багатий так, що вистарчилоб на прожиток на ціле життя. Були інші моменти, коли я був жадний кусника хліба (в тюрмі). А скільки раз я заглядав смерті в очі! Здавалося, аж тепер прийшов кінець! Але ні! Виходив ціло. Дійсно, доля буває химерна. В такі моменти я згадував, що моя мати молиться за мене і це мусить мені помогти. Сильна віра це половина успіху.

Та досить з моїми переживаннями чи настроями, хоч про це можнаб і книжку написатти. Боюся, щоб Вас це не нудило.

Відомостей про наше село не маю наразі жадних. Не можу навіть писати до моєї матері (якщо вона живе), бо це стягнулоб багато лиха на її голову. У большевиків справа коротка: „Так, значить твої сини націоналісти, контрреволюціонери, ну, то й ти така сама!". І біда готова. А як не буду писати, то може пощаститься пережити.

Знаю, що перед своїм відступом німці в 1943 році забрали багато людей, навіть і старих господарів, будьто би вони належали до партизанів, які потайки проти них воювали. Багато молоді вивезли на роботи до Німеччини. Доволі молодих хлопців пішло було до війська. Німці під кінець свого панування створили Українську Дивізію до боротьби з большевиками.

Наш нарід розбрився зараз по цілому світі. Найбільше наших людей є в Ніеччині й Австрії тому, що вертати до „раю" ніхто не збирається. Очевидно, що англійцям та американцям не може поміститися в голові, як можуть люди не вертатися до дому, до країни „демократичної", „соціялістичної", а ще більше тому, що існує фікція Української Республики. Ви чули, як то недавно на засіданні Обєднаних Держав в Лондоні Мануїльський забирав голос. Очевидно, „батько" Сталін добирає спеціяльні моменти, де він наказує „представникові" України, щоб виконав найпідлішу роботу, виступаючи проти англійців чи американців, а тим самим настроюючи опінію Аліянтів проти самого імени України. Цеж усім ясно!

В місяці січні я їздив до Німеччини, шукаючи свого брата і Богу дякувати найшов. Він здоров... Наші люди живуть переважно по таборах. Зпочатку, як американці й англійці їх визволили, було незле, однаке опісля большевицькі репатріяційні комісії забирали нераз силою українців до дому. Люди вискакували з поїздів, багато гинуло самогубством. Щодо українців з Польщі большевики такогь права не мали, але тих з Великої України вивозили безпощадно, а знана добре доля тих, що попадуть у їхні лабети.

Незавидна й наша доля, бо насувається питання: „Що буде дальше?" Невже ніколи нам доля не всміхнеться? Як довго будемо рабами на своїй багатій землі. Одинока надія на наглий переворот. Зрештою поживемо, побачимо...

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

репрезентуючому 986 людей приписати таке значіння, яке йому надала большевицька пропаґанда. Галичина релігійно остала тим, чим була досі, з тою різницею, що тепер духовенство вірне вірі батьків буде змушене зійти ще глибше в підземелля, бо львівське збіговище буде офіціяльно вивикористовуване для дальшого натиску на духовних та вірних.

Собор, подібно як кожне віче, відкрив вступною промовою о. Костельник. На соборі явилися вже нові православні єпископи Мельник та Пелвецький, яких видно большевики поставили в єпископи. Костельник остав без чина, тільки з правом ґоворити вступну промову — слушно замічає одна українсько-канадійська ґазета. Зібрання це відбулося 8. березня, а 10. березня 1946 інтрузи заняли катедру Святого Юра та там відправляли благодарственне богослужения. Аж до смішности повторилася комедія з року 1839 з апостатом Семашком, що так само в полоцькій катедрі, після подібного собору, проголосив обєднання українсько - білоруських уніятів з російською церквою та успіх цей зложив до стіп царя Миколи І. Так тепер, соборонці свій успіх покірно зложили до ніг безбожника Сталіна.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо відділи У. Н. Союзу, що орґанізатор **А. Маланчук** відвідає впродовж **липня** відділи У. Н. Союзу в горішній частині стейту Ню Йорк у таких місцевостях: **Елмайра, Оліен, Горнел, Рачестер, Оборн, Сиракюз, Ром, Ютика, Дургамвіл, Геркімер, Літл Фолс, Амстердам, Бродалбін, Коговс, Трой і Гудсон, Н. Й.**

Орґанізатор А. Маланчук повідомить ще окремо відділи, коли якраз він буде в поодиноких місцевостях. Просимо хвальні заряди відділів в поданих тут місцевостях дати всяку можливу поміч А. Маланчукові в його орґанізаційній праці. 101.-

Головна Канцелярія У. Н. Союзу.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

—o—

КАРНЕҐІ, ПА.

Свято в честь Народних Поетів.

В неділю, 16. червня, українська парохія св. Петра і Павла в Карнегі, Па. обходила вечером свято в честь українських народних поетів і батьків.

Всім парохіянам і гостям, які входили на галю, причіплювано жавто-блакитні кокарди, чим зазначувано, що то свято національне. На сцені, на заквітчаних постументах, були приміщені портрети поетів: Тараса Шевченка й Івана Франка.

Свято отворив Г. Демян, предсідник парохії, гарним вступним словом, у якому згадав, що в нинішний день жителі Америки обходять „Свято Батька". Наша парохія, казав він, таксамо не забуває про це, а крім того, нинішного дня бажаємо віддати честь всім українським народним поетам, які причинилися до того, що знає про нас культурний світ.

По вступнім слові виступив парохіяльний хор і під проводом дірігента Василя Львівського відспівав вязанку пісень різних композиторів.

Відтак виступила шкільна дітвора й під керуванням вже згаданого дірігента відспівала шість пісень, які були переплітувані деклямаціями віршів різних українських поетів. Деклямації виголосили: Г. В. Макар, Петрися Литвак, Іванна Копко, Варвара Претка, Леся Боднар, Петро Копко і В. Претка. Діти з піснями й деклямаціями вивязалися дуже добре, тож публика нагородила їх довгими оплесками.

Святочний реферат виголосив о. Маріян Кучер. Вкороткі згадав про поетів чужих народів, а обширно розповів про многих українських поетів та про що вони в своїх творах писали. Спинився довше на творах Тараса Шевченка й Івана Франка. Викладав, що на творах народних поетів виховується нація, тому поети є неначе педагогами народу, а тим самим і батьками народу. Народи без поетів пропали, слід по них загинув. Український нарід має много поетів, які в своїх творах оспівали долю, неволю, страждання й славу його. Поети в своїх творах мають скарби душевні, мають докази, про що нарід мріє, до чого він стремить. Нарід з поетами не вмре, а житиме й як не має вільної держави, то збудує й то таку, яку оспівують народні поети.

Реферат був обширно оброблений і влучно переданий, публика слухала бесідника з вдоволенням і обдарила його рясними оплесками.

Опісля виступив знова парохіяльний хор і відспівав кілька пісень. Як в першій части, так і тепер, хор співав дуже добре, а це заслуга дірігента В. Львівського. Кожну пісню публика слухала з насолодою і грімко оплескувала.

При кінці концерту виступив ще раз предс. Г. Демян і подякував численній публиці, що зійшлася на свято в честь поетів; признав заслуги аранжерам свята і підніс заслуги хору, який горнеться до церкви й любить рідну пісню. Таке свято в честь поетів, яке влаштувала наша українська парохія в Карнегі, повинні уряджувати й інші громади в Америці та всюди, де вільно живе наш нарід, а тим докажемо, що походимо з культурного народу, що має славних поетів, письменників, композиторів, музиків й артистів-співків.

Свято закінчено відспіванням гимнів: американського і українського.

Василь Копко.

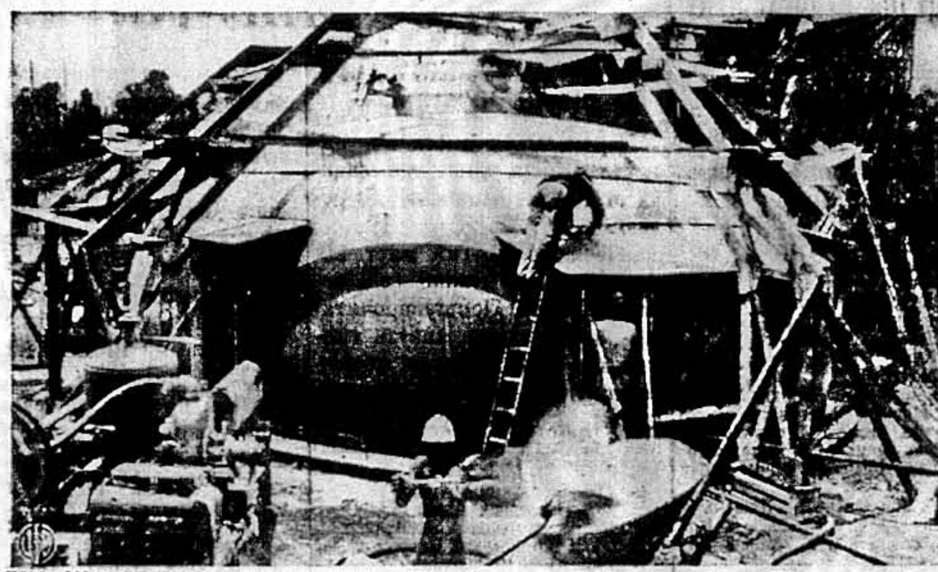
—o—

МекАДУ, ПА.

На спровадження сиріт і працю У. К. Комітету.

Українська Громада в МекАду перевела збірку на допомогу українським скитальцям в Европі, зокрема на спровадження сиріт. Зібрано $454. Комітет ухвалив вислати $404 до Зл. У. А. Допомогового Комітету в Філядельфії, а $50 призначив на допомогу праці Українського Конгресового Комітету. До Комітету, що займався збіркою, входили: о. Іван Забава, Михайло Сенько, Григорій Галгус і Дмитро Капітула. Жертвували:

Українська гр.-катол. громада в МекАду, Па., $169.45; по $25: Бр. Сош. св. Духа, від. 7 УНС., Бр. св. Михаїла, від 30 Провидіння, Юкрейніен Клоб в МекАду; по $10: Дмитро Капітула, Настазія Баволяк, Даніел Баволяк, Юлія Баволяк, Михаїл Джюпіна, Юрій Ткачишин, Василь Тиханський; по $5: М. Фесік, М. Глинянський, Г. Галгус, М. Плясконос, А. Мрочко, І. Присяжний, І. Качмар, С. Поступак, І. Лидик, А. Баволяк, Н. Сенко, І. Цесляк, О. Поступак, В. Фігнар, А. Гладин, о. І. Забава; по $3: І. Гордиш, П. Вак, А. Майхрук, Ф. Майхрук, П. Мазур, О. Паламар, Ю. Грицковян, Е. Делюдіо, Ю. Медаліс, П. Демко, І. Лазор; по $2: Г. Селлески, М. Скрошник, М. Скурла, И. Шімаешк, П. Матвійцьо, Л. Федашко, А. Кавчак, І. Ністран, Н. Хвалик, Р. Стицовли, Н. Кланічко, М. Янкович, П. Годинський, І. Шибовський, В. Граничний, А. Піна, Н. Піна, Ф. Стец, І. Решетар, А. Чабан, П. Базар, Л. Стельмах, І. Кавуля, А. Філіпс, К. Барна, І. Решетар, М. Бесідка, М. Багрій, Н. Гуреш, І. Когут, М. Решетар, А. Капітула, Д. Михалишин, М. Сіркот, Бавм, Н. Ністран, А. Кріль, І. Котик, П. Майхрук; по $1: С. Стефанов, А. Секера, Прокопович, М. Галушка, П. Тиханський, І. Троян, М. Кодак, П. Петрецький, О. Коглер, Чомо, Л. Горват, І. Сіркат, Стрішик, Фамалетте, М. Ковальчик, Г. Томашевський, С. Мойсей, М. Михалишин, М. Кулик, І. Сахар, О. Вайда, В. Вайда, І. Поступак, І. Цапар, М. Гіренда, М. Томашевський, Е. Гуреш, В. Гуреш, А. Домарац, К. Рихель, І. Тима, П. Новий, М. Панько, П. Салик, Ф. Котт, С. Войтко, М. Вак, М. Сухена, А. Гусар, Л. Амітер, Т. Ковик, В. Янкавич, М. Петрунцьо, А. Петрунцьо, С. Гамонька; решта дрібними.

ДІМ, ЩО ЗБУДУВАЛИ ЗА ДВА ДНІ.—На картині бачимо, як робітники докінчують один з домів, що відомі під назвою "AIRFORM". Це доми, що призначені для воєнних ветеранів. Їх зачав уряд будувати ще вчасі війни. Вони дуже дешеві, а можна їх побудувати впродовж двох днів.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій ґрупі і під яким числом є дана особа.

• • • •

ҐРУПА: ЛИСТИ.

985. До Безушко Теодора і Сема від д-ра Безушко Володимира.

986. До кревних від Лисогір Михайла з Розношинці (Збараж).

987. До Мельник Михайла Йосифа з с. Блудники (Хотин) від Мельник Ярослава.

988. До Гнатович Степана і Ірини від Леськів Івана.

989. До Сальченко Петра з Одеси від Лучич Миколи.

990. До Кашубінський Олекси Тарасович з Волині від Кашубінський Лаврентія.

991. До Городецький Михайла, Ілька і Параски з с. Межиріці (Галич) від Мандзюк Михайла.

992. До Вітів Леська, Завіська Параски з Бережниці Нижньої (Сянік) від Завірська Ольги.

993. До Радкевич-Мирський Михайла Князя від Панькевич Анатоля.

995 До Шеремета Антона і Якова від Кучма-Шеремета Ярослави.

996. До Колодій-Бачинська Парасневії і Теклі (Козловська) з Настасова (Тернопіль) від Колодій-Ткач Насті.

997. До Комонка Михайла від Назаревич Михайла.

998. До Стасик Йосифа і Володимира від Годів Григорія.

999. До Ґрей Михайла і Розалії (Левицька) з с. Вірочко (Перемишль) від [illegible] з Перекопа (Перемишль).

1000. До Павлючик Василя Даниловича і Герець Родіона від Гереця Івана Зиновійовича.

1001. До Ділетчук Богдана з с. Угринів (Станиславів) від Клюнь Івана.

1002. До односельчан в с. Лубно (Березів) від Троян Петра, Прокоп Константина і Зеновія.

1003. До Іванів Максима з с. Гумниськ (Камінка Струмилова) від Яськів Василя.

1004. До Стангрий Володимира і Антонини від Третяк Івана.

1005. До Савка Андрія з с. Піску (Рудки) від Пастернак Анни.

1006. До Бобйок Митра від внука Бобйок Василя.

1008. До земляків з Рогатинщини від Мурин Івана.

1009. До Інж. Карабут від Батюка А.

1010. До Шурґот Палажки і Володимира від Назар Миколи з с. Путятинець.

1011. До Чапак Василя, Андрія і Анни від Чапак Григорія.

1013. До Бий Івана з Яворова від Бий Маріяна з Перемишля.

1014. До Лобас Михайла з с. Суходова (Бібрка) від Лобас Івана.

1015. До кревних і знакомих зі Станиславова та Джурина (Чортків) від Городинський Ореста.

1016. До Жук Анни з Любачева від Босий Івана.

1017. До Малецька Доськи від сина Малецький Володимира.

1018. До Бойчук Михайла від Віцук Ярослава з Перемишлян.

1019. До Моджук Ігната та Василини (Лазорек), Харюк Миколи, Іванюк Павла від Білак Дмитра з с. Багно (Буковина).

1020. До Путтальний Міши і Івана від Ковалевич Івана з с. Городна.

До Скочипець Міши і Андрія з с. Віцеке (Сянік) від Клебан Миколи.

1021. До Вдович Івана від Вдович Володимира з с. Метенів (Зборів).

До Сеник Семка з Кудобинець (Зборів) від Каськів Василя.

До Шкабарницький Семена від Вдович Володимира з Метенева (Зборів).

1022. До Лазорик Петра із Старих Кут (Косів) від Фединьчук Степана.

1024. До Бабяк Марії, Анни, Гринька, Гуральний Олекси з Плаучі Великої від Лесів Івана.

1025. До Сосницька Марії (Тиндик) від Тиндик Степана з Судової Вишні.

До Лелит Мирослава з с. Москалівка (Косів) від сестри Горбова Марії.

1026. До Качмар Стаха і Качмар Теклі з с. Берегів (Самбір) від Децик Андрія сина Василя.

1027. До Воробець Марії, Морозовський Григорія, Морозовський Степана, Морозовська Михайлини і Олекси, Канюґа Василя від Воробець Івана з с. Горожанка (Підгайці).

1028. До Нагорняк Степана з с. Путятинець (Рогатин) від Нагорняк Івана.

1029. До Муха Дмитра і Мелех Катерини з с. Данильча (Рогатин) від Муха Михайла.

1031. До Макар Мирона від Бричка Федора з с. Садок (Заліщики).

1032. До Загродник Василя і Денега Семена з Єзуполя (Станиславів) від Трошко Семена.

1034. До Ставична Катерини та Дрогомерицький Василя від Ставичний Миколи.

1036. До Федоронько Івана від Федоронько Ярослава з с. Чертеж (Сянік).

1037. До Фірута Анни від Бабій Гринька.

1038. До Падяк Кирила від Дутко Володимира.

1039. До Сівак Анастазії від Смийка Богдана.

1040. До Стецько Василя від Стецько Василя.

1041. До Лесінська Анастазії, Тофман Михайлини, Федина з Дичковичів Марії від Савчак Юліяна з с. Заставля.

1042. До Яковлев Михайлоф Марії, Олександра, Бориса від Качалова Валентина.

1043. До Качмарик Катерини, Карабін Антона від Щаблій Іллі з с. Підгать (Мостиска).

1044. До Бучко Миколи від Бучко Степана з с. Ракова (Самбір).

1045. До Левочко Петра, Савулек, Насті з Більок Маз. (Рава Руська) від Демків Богдана.

1046. До Бієньо Дмитра, Вишенський Андрія, Федак Павла від Городник Миколи з с. Кожошки (Рудка).

1047. До Коверда Йосифа від Нагорняк Василя із Снятина.

1048. До Турянська Брониславн від Василик Богдана з Коломиї.

1049. До Фарійон Дмитра (Вінницькі) з с. Бенева (Підгайці) від Журавель Ярослава з Семиковець (Підгайці).

До односельчан з села Нирків (Заліщики) від Прокопа Якова.

1050. До Вовчук Олекси з Борсівки від Горатчук Ілька з с. Обертин (Городенка).

1052. До Вірстюк Миколи з с. Волосова (Надвірна) від Вірстюк Василя.

1054. До Рапач Михайла з с. Михновець (Турка) від Лисейко Івана.

1055. До Бакай Юрка, Івана, Параски, Михайла з с. Княждвора (Коломия) від Потятиник Якима.

1056. До Чепига Василя і Олени (Ткачук) зі Снятина від Чепига Андрія.

1058. До Чепак Василя і Анни, Андрія від Чепак Степана.

1060. До Івахів Івана, Анни і Марії від Кравець Івана з Кні-село.

1061. До Дякун Михайла від Чодак Кіндрата.

1062. До Суходільський Теодора, Розалії з с. Терга (Самбір), Прихідний Миколи з с. Лісковати (Добромиль) від Прихідний Андрія.

1063. До Воляк Миколи з с. Путятинці від Сверида Володимира.

1065. До Вилікко Анни, Марків Миколи, Красножоний Михайла від Красножоний Миколи з села Скоморохи (Бучач).

1067. До Стойож Василя з с. Острння (Товмач) від Татарчук Вавиля.

1069. До Шум Андрія від Ільчишин Володимира.

1071. До Кавалець Петро від Кавалець Степана з с. Горохівці (Перемишль).

1072. До Михальський Онисько від Михальський Антона з с. Гайворонки (Підгайці).

1073. До Йогребний Миколи Федора від Дорош Григорія з с. Милованя (Товмач).

1076. До Дац Григорія з с. Судової Вишні (Львів) від Дац Степана.

1077. До Буцяк Миколи і Івана від Буцяк Михайла з села Лисятичі (Стрий).

1079. До Калина Степана від Калина Івана сина Йосифа.

1080. До Мартинець Володимира від Токар Михайла сина Федора.

1081. До Гримак Марії з с. Коровиця від Івахів Михайла.

1082. До Ґеник Доміцеля з Монастириська (Бучач) від Івасечко Володимира.

1083. До Копко Михайла з Бальниці (Ліско), Фецич Федора з Манева (Ліско) від Фецич Миколи.

1084. До Єгуцька Анни від Андрейців Андрія з с. Бабинець (Рогатин).

До Дзера Василя від Гнида Богдана з с. Бабинець (Рогатин).

1485. До Мицар Евгена і Василя Григорович від Мицар Володимира.

До Мельник Петра від Чипанюк Володимира.

1086. До Миськів Івана з с. Рай (Бережани), Когут Антоніни від Когут Остапа.

1087. До Кондзьолко Юлії, Гладюк Миколи, Нагайло Василя від Карпинець Марії з Перемишля.

1088. До Трофимяк Івана з Перемишля від Заплатинський Ізидора.

1089. До Марків Кіндрата, Миколи і Теодора з с. Ясенів (Броди) від Марків Павла.

1090. До Горбянський Андрія від Горбянський Маріяна.

1091. До Богайчук Михайло, Гапяк Василя, Голат Варвари, всі у с. Сосулівка (Чортків) від Богайчук Михайла.

1092. До Тисовський Миколи з с. Завадівка (Турка) від Павлик Миколи.

1093. До Повідайло Марії з с. Ясенів (Броди) від Повідайло Теодора.

До Швалюк Темка з с. Ясенів (Броди) від Весоловський Василя.

1094. До Ґайда Федя з с. Барища (Бучач) від Ґайда Петра.

1096. До Тяжкий Олекси, Остана, Михайла з с. Божикова (Підгайці) від Бартків Петра і Осадца Богдана.

1097. До Маньківський Степана, Володимира, Ігнатія від Маньківський Евгена.

До Шум Йосифа, Туйтович з с. Ступки, Крук Павла з с. Бірки Великі від Балабан Данила, Хоркавців Теодора, Павлишин Михайла, Явний Ілька від Явний Зеновія з с. Денисів (Тернопіль).

1098. До Сорохтей Фотини (Тобир) і Олекси від Благий Степана з с. Залуже (Рогатин).

1099. До Женчук Марії від Женчук Петра з с. Залуже (Рогатин).

1100. До Коваль Павла, Андрія і Анни від Коваль Романа з с. Куровичі (Перемишляни).

1101. До Джура Гринька, Лобур Івана з с. Білокерниця (Зборів) від Наконечний Петра з с. Гукалівці (Зборів).

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.

В записах просимо конечно подавати групу і число.

ТАРЗАН, ч. 1403. Поворот ловців.

Дим і випари стали такі густі, що малпо-чоловік ледви міг віддихати.

Тому він покинув цю печеру і схоронився до меншої недалеко.

Тарзан знав, що йому не вільно ждати аж до ночи. Він мусить дібратися до Джени ще перед припливом моря.

Несподівано він почув голоси надворі іпобачив, як ловці верталися домів без ніяких бранців. В цьому трапилася йому нагода!